

ณ กาลครั้งหนึ่ง
ที่ บ้านธัมมะ เชียงใหม่
๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ (ตอนที่ ๒)

โดย

วันชัย ภู่งาม

ณ กาลครั้งหนึ่ง ที่ บ้านธัมมะ เชียงใหม่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔ (ตอนที่ ๒)

ขอนอบน้อมแด่พระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์นั้น

www.dhammadhome.com

โต๊ะหมู่บูชาพระพุทธรองค์ บนชั้นสามของบ้านธัมมะ เชียงใหม่

วันเวลา เมื่อผ่านไปแล้ว ไม่มีวันที่จักหวนคืนกลับมาอีกได้ แม้เพียงขณะเดียว
ในชีวิต เหลือเพียงความทรงจำอันสวยงาม แลกสุทธธรรมอันยิ่งใหญ่ที่เกิดขึ้นและดับไป
แล้วนั้น จักสังสมไว้ในขณะต่อไป อันจะยังประโยชน์แก่บุคคลนั้นๆ ตามควรแก่กาล
ในตอนต่อไปนี้ ข้าพเจ้าขอใช้ชื่อตอนว่า " ผู้คนแวดล้อม " ครับ

ข้าพเจ้าได้สังเกตเห็นถึง ศรัทธา ของศิษย์ทุกคนที่แวดล้อมท่าน เมื่อได้มีความ
เข้าใจธรรมในระดับหนึ่งที่ท่านอาจารย์ได้บรรยายไว้ เมื่อมีโอกาสมักมีกุศลเจตนาที่จะ
เข้าใกล้แวดล้อมท่านอาจารย์ มิใช่เพื่อลาภ เพื่อยศ เพื่อสรรเสริญใดๆ แต่...

เพื่อการได้มีโอกาสฟังธรรมอันเลิศ

เพื่อมีโอกาสได้รับใช้

เพื่อมีโอกาสในการแบ่งเบาภาระท่าน ในการเผยแผ่พระธรรมของพระ
สัมมาสัมพุทธเจ้า

เพื่อมีโอกาสได้ร่วมเจริญกุศลทุกๆ ประการกับท่าน ผู้มีอุปการะอันยิ่งใหญ่ที่สุดใน
ชาตินี้

ท่านผู้มีปัญญา และเมตตาธรรมอันไม่มีประมาณแก่ทุกผู้ เพื่อความเข้าใจธรรม
อันลึกที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทรงตรัสรู้และมีพระมหากรุณาแสดงไว้ การได้ร่วมอยู่ใน
เหตุการณ์ต่างๆ ในครั้งนี้ ทำให้ข้าพเจ้าเห็นถึง คุณธรรม ความนอบน้อม ความขึ้นบาน
ต่อกัน ความมีเมตตา โดยเฉพาะความรู้ ความสามารถ ในแต่ละทางที่ศิษย์ของท่านมี
และนำมาแสดงเพื่อนอบน้อมบูชาคุณท่านอาจารย์ในคราวนี้ ยอดเยี่ยมอย่างที่คุณคน
กล่าวเป็นเสียงเดียวกันว่า ไม่เคยคิดว่าจะได้เห็นจริงๆ ครับ

ณ กาลบัดนี้ ท่านผู้มีสมมุติบัญญัติ นามว่า ท่านอาจารย์สุจินต์ บริหารวนเขตต์
มีอายุครบ ๗ รอบปีนักษัตร ๘๔ ปี บริบูรณ์ ในวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๕๔

“...มิใช่แต่บุรุษจะเป็นบัณฑิตได้ในที่ทุกสถาน
แม้สตรีมีปัญญาเห็นประจักษ์
ก็เป็นบัณฑิตได้ในที่นั้น ๆ.
มิใช่บุรุษจะเป็นบัณฑิตได้ในที่ทุกสถาน
แม้สตรีที่คิดความได้รวดเร็ว ก็เป็นบัณฑิตได้...”

พระสุตตันตปิฎก ขุททกนิกาย เถรีคาถา เล่ม ๒ ภาค ๔ หน้าที่ ๑๗๘

ด้วยความที่ท่านได้สั่งสมอบรมเจริญกุศลธรรมทุกประการไว้มากมายและถึงพร้อม โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ความเข้าใจธรรมของท่านที่สามารถถ่ายทอดความเข้าใจนั้นให้กับคนอื่น ๆ ได้รู้ ได้เข้าใจด้วย เป็นความเมตตาของท่านอย่างยิ่งที่ศิษย์ทุกคนรับรู้ว่าตลอดระยะเวลายาวนานกว่า ๕๐ ปีแห่งการบรรยายธรรมของท่าน ท่านมีความเพียรอย่างยิ่งในการพูด ในการสนทนาธรรม ซ้ำแล้วซ้ำเล่า ด้วยจุดประสงค์เพียงสิ่งเดียวคือเพื่อให้ทุกคนที่ได้ยินได้ฟัง มีความเข้าใจธรรมะ ท่านไม่ได้ต้องการสิ่งใดตอบแทนเลย ดังคำกล่าวของท่านตอนหนึ่งว่า...

"...แล้วก็ไม่ใช่เพียงแต่กล่าว แต่ยังมีกุศลจิตที่จะค่อยๆ ประพัตติด้วย นี่เป็นสิ่งที่ตลอดเวลาที่ท่านทำมา เพื่อจุดนี้ เพื่อที่จะให้คนอื่นไม่เพียงเข้าใจธรรม แต่ยังสามารถที่จะเกิดกุศล ที่จะประพัตติปฏิบัติตามด้วย มิฉะนั้น ๕๐ ปีกว่านี้ ที่ผ่านมาก็คงจะไม่มีประโยชน์ เพราะว่าเพียงฟังแล้วยังไม่ถึงใจ ที่จะเห็นความจริงของจิตของตนเองที่สะสมมา..."

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สัตบุรุษเป็นผู้รักดีต่อสัตบุรุษอย่างไร คือสัตบุรุษในโลกนี้ มีสมณพราหมณ์ชนิดที่มีศรัทธา มีhiri มีโศตตปปะ มีสุตะมาก มีความเพียรปรารภแล้ว มีสติตั้งมั่น มีปัญญา เป็นมิตร เป็นสหาย ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย อย่างนี้แล สัตบุรุษชื่อว่าเป็นผู้รักดีต่อสัตบุรุษ.

เทวทหรรคที่ ๑ จุฬปุลณมสูตรที่ ๑๐ มัชฌิมนิกาย อุपरีปัณณาสก์ เล่ม ๓ ภาค ๑
หน้าที่ ๑๘๙

ส่วนตัว ข้าพเจ้ามีจิตนอบน้อมกราบกรานท่านทุกครั้ง เมื่อได้มีความเข้าใจธรรมจากเสียงบรรยายธรรมอันไพเราะ ลึกซึ้งของท่าน ที่เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน และระลึกอยู่เสมอ ในคำเตือนของท่านที่ว่า..." ผู้ที่กล่าวแต่ชื่อ แต่ไม่รู้ ไม่น้อมไปเพื่อเข้าใจสภาพธรรมที่มีจริงขณะนี้ ก็คือผู้บั่นเพื้อ "

"...ไม่ยากให้ไปไหนไกลๆ เรื่องชื่อธรรมอะไรต่างๆ แต่ควรกลับมาสู่ความเข้าใจสภาพธรรม ที่มีจริงในขณะนี้..."

๑. อวิชชาสูตร

ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย ด้วยประการดังนี้ การคบสัปปุรุษที่บริบูรณ์ ย่อมยังการฟังสัทธรรมให้บริบูรณ์, การฟังสัทธรรมที่บริบูรณ์ย่อมยังศรัทธาให้บริบูรณ์, ศรัทธาที่บริบูรณ์ ย่อมยังการทำให้ไว้ในใจโดยแยบคายให้บริบูรณ์, การทำให้ไว้ในใจโดยแยบคายที่บริบูรณ์ ย่อมยังสติสัมปชัญญะให้บริบูรณ์, สติสัมปชัญญะที่บริบูรณ์ ย่อมยังการสำรวจอินทรีย์ให้บริบูรณ์, การสำรวจอินทรีย์ที่บริบูรณ์ ย่อมยังสุจริต ๓ ให้บริบูรณ์, สุจริต ๓ ที่บริบูรณ์ ย่อมยังสติปัฏฐาน ๔ ให้บริบูรณ์, สติปัฏฐาน ๔ ที่บริบูรณ์ ย่อมยังโพชฌงค์ ๗ ให้บริบูรณ์, โพชฌงค์ ๗ ที่บริบูรณ์ ย่อมยังวิชชาวิมุตติให้บริบูรณ์ วิชชาวิมุตตินี้ มีอาหารอย่างนี้ และบริบูรณ์อย่างนี้

พระสูตรต้นปิฎก อังคุตรนิกาย ทสกนิบาต เล่ม ๓๘ หน้าที่ ๑๙๗ - ๒๐๐

ยมกวรรคที่ ๒

ความซาบซึ้งอันใด ที่ทุกๆ คนมีต่อท่านนั้น ก็เป็นเพราะความที่ท่านอาจารย์ได้ทำให้ทุกๆ คน ได้เข้าใจธรรมอันยากและลึกซึ้งของพระผู้มีพระภาคอรหันตสัมมาสัมพุทธเจ้า ผู้ทรงพระคุณอันประเสริฐพระองค์นั้นเพิ่มมากขึ้นทีละเล็กทีละน้อย ด้วยความอดทน พากเพียรของท่านนั่นเอง ซึ่งท่านอาจารย์เคยกล่าวถึงเรื่องนี้ไว้ ที่มูลนิธิฯ ครั้งหนึ่งว่า "...เรามีได้กราบดิฉัน แต่เรากราบความเข้าใจธรรมะของดิฉัน..." ซึ่งทุกท่านย่อมทราบถึงความลึกซึ้งในคำกล่าวนี้ได้ดีอยู่แล้วนะครับ

ในวันนี้ นอกจากที่ท่านอาจารย์จะได้ร่วมเจริญกุศลกับทุกๆ ท่านที่บ้านธัมมะแล้ว ในตอนกลางวัน ท่านยังมอบโอกาสให้ท่านผู้ใหญ่ที่เคารพนับถือท่านที่เชียงใหม่ ท่านหนึ่งให้ได้มีโอกาสจัดเลี้ยงอาหารกลางวันแก่ท่าน ซึ่งข้าพเจ้าทราบว่าท่านได้มีโอกาสนี้ในหลายครั้งที่ท่านอาจารย์มาสนทนาธรรมที่บ้านธัมมะเชียงใหม่ ครับ

ที่นี่ คือ ภัตตาคาร แสนคำเทอเรส ที่หมู่บ้าน ในฝัน ซึ่งหมู่บ้านนี้เป็นหนึ่งในกิจการของกลุ่มบริษัท นิยมพานิช เชียงใหม่ ที่ท่านผู้เป็นเจ้าของได้กราบเรียนเชิญท่านอาจารย์มารับประทานอาหารในวันนี้ กราบอนุโมทนาครับ

ไม่ว่าท่านอาจารย์ จะอยู่ในสถานที่ใด เวลาไหนก็ตาม ทุกขณะที่ทุกคนได้
ใกล้ชิดท่าน จะได้รับแต่ความเมตตา การสนทนาเป็นไปในธรรมทั้งสิ้น นี่คือ เหตุผลว่า
ทำไมทุกคนจึงอยากที่จะเข้าใกล้ แวดล้อมท่าน นั้นเองครับ

แม้ว่าอาหารที่ได้มีโอกาสได้รับประทานจะมีความประณีตเลิศรสเพียงใดก็ตาม หากสติไม่เกิดขึ้น ระลึกรู้ ลักษณะของสภาพธรรมทั้งหลายได้ในขณะนั้น ขณะนั้น ก็ไม่ต่างจากขณะอื่นๆ ที่เป็นไปกับอกุศลธรรมทั้งหลายในสังสารวัฏเลย

หลังอาหารกลางวัน มีการมอบเค้กวันเกิดแด่ท่านอาจารย์ โดยที่ท่านไม่ทราบมาก่อนอีกด้วยครับ

" กราบเท้าท่านอาจารย์ ผ่านเสียง คำกล่าวหวานใส
ด้วยรัก จากใจหญิงชาย ที่ไม่ห่างหายจากการฟังธรรม
สุดแสนซาบซึ้ง นึกถึงพระคุณประจำ
ท่านอาจารย์ได้พยายาม เกื้อกูลทางธรรม ด้วยใจเมตตา...

...ห่ำสิบกว่าปี ที่อุทิศทั้งกายและใจ
ไม่ว่าอยู่ไหนแห่งใด มุ่งทำประโยชน์ไป ไม่เคยเหนื่อยล้า
ที่ทำอย่างนี้ ไม่หวังสิ่งใดตามมา
นอกจาก หนึ่งเดียวคือว่า ผู้ฟังนั้นเกิดปัญญา...

...จบถึงวันนี้ ท่านอาจารย์ก็ยังพร่ำสอน
พระธรรมทุกบททุกตอน ก่อนหลับตานอน คิดถึงคุณค่า
จะอยู่ที่ไหน จดจำใส่ใจตลอดเวลา
สิ่งที่มีค่าอันหนา ปัญญายิ่งกว่าสิ่งใด...

หลายท่านไม่ทราบว่า นอกจากวันนี้จะเป็นวันคล้ายวันเกิดของท่านอาจารย์แล้ว
วันนี้ ยังเป็นวันคล้ายวันเกิดของท่าน จรัล ภาคิธนากุล อีกด้วยครับ

...กราบเท้าท่านอาจารย์ บูชาพระคุณอีกครั้ง
สิ่งที่ลูกศิษย์มุ่งหวัง ให้ท่านเป็นดั่งร่มโพธิ์ร่มไทร
อายุยืนนาน แข็งแรง ตลอดไป
ชีวิตก้าวเดินต่อไป ปลูกความรู้ไว้ในใจทุกคน"
(ประพันธ์คำร้องบูชาคุณโดย คุณคำปิ่น อักษรวิสัย)

อุบาสิกาผู้เจริญ
เปรียบพุทธธิดา
เจริญธรรมด้วยสัมมา
ศีล ศรัทธา ปัญญาอด
สาธุชนย่อมโน้มจิต
ใส่เศียรท่ายนเพียรพัว
ท่ายนเป็นพหูสูต
เผยแพร่พระธรรมมา
งามเสียงจำเรียงราย
ด้วยขันติธรรมงาม
ศิษย์โน้มสาธุการ
กตัญญูประกาศไว้
ขอคุณพระรัตนตรัย
บำเพ็ญแล้วเป็นผู้นำ

(ประพันธ์ โดย น.อ.หญิง สุชาดา มิญฉา แสงเกิร์ต)

ชนสรรเสริญเป็นสาวิกา
อุบัติมาในสากล
ทิวสิริกล้าผดุงผล
ดำรงวัตรด้วยศีลธรรม
สาธุศิษย์ย่อมโน้มนำ
ซ้ำซ้ำด้วยเมตตา
แสดงดุจขุขุตุตรา
ด้วยจรรยาอันงดงาม
สาธยายสนองถาม
ขยายความจนแจ้งใจ
ท่านอาจารย์ด้วยหทัย
จะมั่นในวิถีธรรม
อำนาจในกุศลกรรม
ท่านสู่ความไพบูรณ์ เทอญ.

สนทนาธรรม ทุกกาล...

สำหรับข้าพเจ้า การได้อยู่ใกล้ๆ ท่านอาจารย์ ไม่ว่าในที่ไหนๆ แม้มิได้สนทนากับท่าน แต่การได้เห็นท่าน ได้แวดล้อมท่านอยู่ห่างๆ ก็เป็นเหตุเป็นปัจจัยให้ได้มีการพิจารณา ระลึก รู้ สังเกต สำเนียง ในธรรมทั้งหลายได้บ่อยขึ้น อาจเป็นเพราะนอกจากท่านจะเป็นคลังแห่งพระธรรม ตามที่พี่แดง kanchana.c กล่าวไว้ รูปของท่านยังเป็นปัจจัยให้มีความละเอียดในความหลงลืมสติของข้าพเจ้าได้เป็นอย่างดี

"...ได้ยินว่า พระวิมลเถระได้ภาสิตคาถานี้ไว้ อย่างนี้ว่า บุคคลผู้ปรารถนาความสุขอันถาวร ควรเว้นบาปมิตร คบหาแต่บุคคลผู้สูงสุดและควรตั้งอยู่ในโอวาทของท่าน คนเกาะไม้เล็ก ๆ ต้องจมอยู่ในห้วงมหรรณพ ฉันทใด คนแม้นำรังซีพอย่างดี แต่อาศัยคนเกียจคร้านก็ต้องจมอยู่ในวัฏสงสาร ฉันทนั้น เพราะฉะนั้น จึงควรเว้นคนเกียจคร้าน มีความเพียรเลวทราม ควรอยู่ร่วมกับบัณฑิตทั้งหลายผู้สัจด์ เป็นอริยะ มีใจเด็ดเดี่ยว เข้าฌานเป็นปกติ ปรารถนาความเพียรเป็นนิจ..."

ข้าพเจ้าเข้าใจว่า ทุกท่านเป็นผู้มีบุญอันได้กระทำไว้ดีแล้วแต่ปางก่อนจึงได้มี โอกาสใกล้ชิด " แวดล้อม " ท่านผู้มีพระคุณ ท่านผู้เป็นบัณฑิต โดยสม่ำเสมอทุกๆ เสาร์ และอาทิตย์ ที่มูลนิธิศึกษาและเผยแพร่พระพุทธศาสนา และเข้าใจว่า ทุกๆ ท่านได้ยัง ประโยชน์จากการแวดล้อมโดยใกล้ชิดนั้นตามควรแก่กาละ ข้าพเจ้าขออนุโมทนาใน กุศลทุกประการอันเกิดแต่ทุกกาละนั้น ของทุกๆ ท่านด้วยครับ

กราบอนุโมทนาในกุศลทุกประการของท่านอาจารย์ สุจินต์ บริหารวนเขตต์ ขอรับ และ ขอเชิญติดตามตอนต่อไป " น้อมเคารพ ฟังพระธรรม " นะครับ

